

SECRETARIATUL GENERAL AL GUVERNULUI;
DEPARTAMENTUL PENTRU RELATII CU PARLAMENTUL
B-dul Primăverii nr. 22, sector 1, București, Tel: 0213143400 (ext.3000), E-mail:

VP. LES

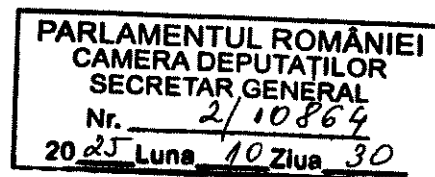
Nr. 8865/2025

27-10-2025

Către: **DOAMNA IOANA BRAN - VOINEA**
SECRETARUL GENERAL AL CAMEREI DEPUTAȚILOR

Ref. la: punctele de vedere ale Guvernului aprobat în ședința Guvernului din data
de 23 octombrie 2025

STIMATĂ DOAMNĂ SECRETAR GENERAL,

Vă transmitem, alăturat, în original, **punctele de vedere ale Guvernului** referitoare la:

1. **Proiectul de Lege intitulat "Legea Majoratului Online" (Bp. 222/2025, Plx. 356/2025);**
 2. **Propunerea legislativă "Legea solidarității naționale - Legea impozitării marilor afaceri și averi, proiect legislativ de modificare a codului fiscal Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal și a Legii nr. 256 din 12 noiembrie 2018 privind unele măsuri necesare pentru implementarea operațiunilor petroliere de către titularii de acorduri petroliere referitoare la perimetre petroliere offshore" (Bp. 272/2025, Plx. 378/2025);**
 3. **Propunerea legislativă pentru protejarea populației civile de pericol în cazul unor conflicte armate și pentru schimbarea amplasamentului sau destinației unor imobile (Plx. 262/2025);**
 4. **Propunerea legislativă privind conformarea asistată a operatorilor economici și interzicerea sancționării acestora la primul control (Bp. 249/2025, Plx. 327/2025);**
 5. **Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 205/2004 privind protecția animalelor și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență nr. 155/2001 privind aprobarea programului de gestionare a câinilor fără stăpân (Bp. 259/2025, Plx. 376/2025);**
 6. **Propunerea legislativă privind acordarea unor facilități fiscale sub forma unor reduceri/scutiri de la plata impozitelor pentru familiile care au în întreținere mai mult de trei copii, precum și pentru cele care adoptă copii (Bp. 90/2024, Plx. 271/2024);**
 7. **Propunerea legislativă privind modificarea și completarea art. 219 alin. (1), (2) și (3) din Legea învățământului (Bp. 552/2023, Plx. 769/2023);**
 8. **Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 334 din 17 iulie 2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, în scopul asigurării independenței și pluralismului presei (Bp. 478/2024, Plx. 19/2025).**
- Totodată, vă transmitem atașat, în copie, punctele de vedere ale Guvernului referitoare la **propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006 (Bp. 181/2025), propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii educației fizice și sportului nr. 69/2000 (Bp. 301/2025) și la propunerea legislativă pentru completarea Legii educației fizice și sportului nr. 69/2000 (Bp. 302/2025, L. 353/2025).**

PL-X 423/2025

PL-X 419/2025

PL-X 420/2025

Cu deosebită considerație,

NINI SĂPUNARU

SECRETAR DE STAT

PRIM MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit. (b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2019 privind Codul Administrativ, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă "Legea solidarității naționale - Legea impozitării marilor afaceri și averi, proiect legislativ de modificare a codului fiscal Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal și a Legii nr.256 din 12 noiembrie 2018 privind unele măsuri necesare pentru implementarea operațiunilor petroliere de către titularii de acorduri petroliere referitoare la perimetre petroliere offshore"*, inițiată de domnul deputat neafiliat Dumitru Coarnă împreună cu un grup de parlamentari neafiliați (**Bp. 272/2025, Plx.378/2025**).

I. Principalele reglementări

Prin inițiativa legislativă sunt propuse, potrivit *Expunerii de motive*, o serie de modificări și completări asupra:

A. *Legii nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare*, vizându-se în principal, următoarele:

- introducerea unui impozit progresiv pentru contribuabilii cu venituri anuale foarte mari;
- introducerea unei cote de impunere de 10% asupra veniturilor din pensii, și, mai ales, a unei cote de 90% pentru partea de pensie ce depășește un anumit plafon;
- impunerea unui impozit de solidaritate pe marile averi;
- ajustarea deducerilor personale pentru contribuabilii cu venituri medii și mari poate încuraja creșterea economică;

B. *Legii nr.256/2018 privind unele măsuri necesare pentru implementarea operațiunilor petroliere de către titularii de acorduri petroliere referitoare la perimetrele petroliere offshore și onshore de adâncime, republicată cu modificările și completările ulterioare*, vizându-se în principal, următoarele:

- stabilirea unor măsuri pentru operațiunile offshore;
- impozitarea veniturilor suplimentare obținute de companiile petroliere;
- introducerea obligativității vânzării unei cote procentuale a gazelor naturale pe piețele centralizate;
- canalizarea impozitelor suplimentare offshore către finanțarea infrastructurii de gaze.

II. Observații

A. Considerații generale

1. Semnalăm că reglementarea unor domenii distincte, prin același act normativ, fără nicio legătură între ele, contravine normelor de tehnică legislativă cuprinse în art. 14 din *Legea nr.24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare*. Mai mult, un act normativ poate cuprinde reglementări și din alte materii conexe numai în măsura în care sunt indispensabile realizării scopului urmărit prin acest act. Or, în cazul de față, aceste materii nu sunt conexe, vizează scopuri diferite, astfel că reglementarea lor printr-un singur act normativ impietează asupra unicității reglementării în materie, ca exigență a tehnicii legislative.

Astfel, deși normele de tehnică legislativă nu au valoare constituțională, Curtea Constituțională a reținut, în jurisprudența sa, că „prin reglementarea acestora legiuitorul a impus o serie de criterii obligatorii pentru adoptarea oricărui act normativ, a căror respectare este necesară pentru a asigura sistematizarea, unificarea și coordonarea legislației, precum și conținutul și forma juridică adecvate pentru fiecare act normativ. Astfel, respectarea acestor norme concură la asigurarea unei legislații care respectă principiul securității raporturilor juridice, având claritatea și previzibilitatea necesară. Totodată, trebuie avute în vedere și dispozițiile constituționale ale art. 142 alin. (1), potrivit cărora "Curtea Constituțională este garantul supremației Constituției", și cele

ale art. 1 alin. (5) din Constituție, potrivit căroră, "în România, respectarea [...] legilor este obligatorie". Astfel, Curtea a constatat că reglementarea adoptată cu nerespectarea normelor de tehnică legislativă determină apariția unor situații de incoerență și instabilitate, contrare principiului securității raporturilor juridice".

În considerarea celor sus-expuse, precum și în vederea respectării prevederilor art. 147 alin. (4) privind caracterul obligatoriu al deciziilor Curții Constituționale, apreciem că era necesară analizarea soluției de adoptare a unui astfel de proiect de act normativ cum este cel supus analizei și care prezintă caracter eterogen.

2. *Expunerea de motive* trebuia să conțină justificarea tuturor măsurilor preconizate în proiect, sens în care semnalăm că absența motivării acestora încalcă cerințele impuse de art. 31 din *Legea nr.24/2000*. Din analiza mențiunilor din cuprinsul Secțiunii a 2-a, se poate observa faptul că acestea nu fac altceva decât să expună, de-o manieră succintă, modificările preconizate prin intermediul proiectului, fără a exista, însă, o justificare a soluțiilor normative din cuprinsul acestuia, inclusiv din perspectiva insuficiențelor și neconcordanțelor reglementărilor în vigoare.

3. În ceea ce privește data intrării în vigoare a modificărilor propuse, (în special cele prin care se introduc/majorează impozite și taxe), apreciem ca fiind relevante considerentele din cuprinsul *Deciziei Curții Constituționale a României nr.900/2020*, conform căroră „Având în vedere că legea supusă controlului modifică Codul fiscal, completând dispozițiile art. 2 alin. (1), care reglementează impozitele și taxele, cu o nouă taxă (taxa pe veniturile din pensii și indemnizații pentru limită de vârstă), respectiv introduce un nou titlu, titlul IV¹, referitor la această taxă, prin care reglementează categoria de contribuabili și sfera de cuprindere a taxei, stabilirea bazei de calcul din pensii și indemnizații pentru limită de vârstă, precum și reguli de calcul, reținere, plată și declarare a taxei, legiuitorul ar fi trebuit să prevadă o dată rezonabilă de intrare în vigoare a noii reglementări în care destinatarii normelor (contribuabilii și plătitorii veniturilor taxabile) să se adapteze prescripțiilor legale care impun noua sarcină fiscală. Această dată nu poate fi stabilită decât cu respectarea principiului predictibilității legislative în materie fiscală, astfel cum acesta rezultă din coroborarea alin. (1) și (2) ale art. 4 din Codul fiscal, și nu poate fi anterioară datei

de 1 ianuarie a anului următor în care este adoptată legea modificatoare, dar nu mai devreme de 6 luni de la publicarea acesteia în Monitorul Oficial al României, Partea I. Or, reglementând că „prezenta lege intră în vigoare la data de 1 a lunii următoare publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I”, Curtea constată că legiuitorul a încălcat principiul securității juridice și principiul legalității, dispozițiile art. II din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr.227/2015 privind Codul fiscal, contravenind prevederilor art. 1 alin.(5) din Constituție.

4. Referitor la stabilirea obligației de plată a unui impozit suplimentar pentru veniturile din pensii care depășesc cuantumul de 11 salarii minime brute pe țară - cap. I pct. 2 din inițiativa legislativă analizată - apreciem ca fiind relevante considerentele din cuprinsul *Deciziei Curții Constituționale a României nr.650/2022*, conform cărora *”reglementarea contribuției de asigurări sociale de sănătate pentru persoanele fizice care au calitatea de pensionari în privința pensiilor lor este o măsură care conduce în mod implicit la diminuarea pensiilor respective. Or, diminuarea cuantumului pensiei, fie ea contributivă sau de serviciu, cu sume de bani considerabile afectează dreptul la pensie privit lato sensu. Dacă în jurisprudența Curții s-a statuat deja că suspendarea plății pensiei (indiferent că pensia este contributivă sau de serviciu) pe perioada realizării unor venituri de altă natură constituie o afectare a dreptului fundamental la pensie, cu atât mai mult diminuarea pensiei prin prelevarea unei contribuții (fie ea și direcționată către bugetul FNUASS) pe o perioadă nedeterminată în timp (practic permanentă) reprezintă o afectare a acesteia.”* Având în vedere aspectele sus-mentionate, apreciind că se aplică similar rationamentul avut în vedere de către Curtea Constituțională și în situația impunerii unei cote de impozit 90% asupra pensiei care depășește un anumit quantum, apreciem că măsura poate fi considerată constituțională doar dacă sunt respectate exigențele impuse prin intermediul art.53 din *Legea fundamentală*, responsabilitatea în acest sens revenind initiatorului.

5. Precizăm că Ministerul Finantelor, ca parte a Planului Național de Redresare și Reziliență al României, are ca angajament în domeniul fiscal revizuirea cadrului fiscal prin care se urmărește alinierea sistemului de impozitare cu actuala și viitoarea etapă de dezvoltare economică a României, prin îmbunătățirea structurii veniturilor fiscale, precum și

eliminarea distorsiunilor și lacunelor din sistemul fiscal. Astfel, se urmărește reducerea etapizată a distorsiunilor și stimulentele fiscale excesive, în principal pentru impozitul pe venit și contribuțiile sociale, începând cu anul 2024, fără a fi afectate creșterea economică și dezvoltarea sectoarelor economice.

Ținând seama de aspectele expuse, considerăm că era necesar ca, la adoptarea propunerii legislative, să fie luate în considerare implicațiile generate de acestea în evaluarea efectuată din perspectiva angajamentelor din Planului Național de Redresare și Reziliență al României (PNRR)¹, precum și constrângerile bugetare.

De asemenea, prin Planul Bugetar - Structural Național pe Termen Mediu 2025-2031, prezentat Comisiei Europene, Guvernul României s-a angajat să asigure o traiectorie de ajustare a deficitului bugetar începând cu anul 2025, printr-o serie de măsuri, inclusiv prin reforme fiscale care au ca obiectiv ajustarea sistemului de facilități fiscale pentru principalele categorii de impozite și taxe, astfel încât să se respecte *principiul impunerii echitabile*, dar și pentru a evita formarea unor distorsiuni în materie de politică fiscală, ceea ce ar presupune generarea unor inechități fiscale între diferite categorii de contribuabili.

Precizăm că măsurile care influențează politica fiscală sunt supuse unui proces amplu de analiză din perspectiva posibilelor efecte structurale, comensurarea impactului în economie și îndeplinirea obiectivelor derivate din țintele asumate de către România aferente Planului Național de Redresare și Reziliență al României² și Planului Bugetar - Structural Național pe Termen Mediu 2025-2031.

B. Considerații punctuale.

1. Referitor la măsurile prevăzute la art. I pct.1 din inițiativa legislative, respectiv introducerea art.18¹ ”*Regimul special pentru*

¹Ministerul Finantelor trebuie să raporteze progresele înregistrate, înscrise ca angajamente operationale față de Comisia Europeană, în scopul realizării angajamentelor din PNRR, ce se măsoară, în special, prin îndeplinirea jaloanelor și a tintelor care reflectă implementarea reformelor și a investițiilor prevăzute în deciziile de punere în aplicare adoptate de Consiliul European, din sfera de competență, fiind enumerate jaloanele și tintele care s-au îndeplinit în mod satisfăcător, în sensul înregistrării numărului acestora și cu indicarea procentului pe care îl reprezintă în numărul total de jaloane și de tinte stabilite în respectivele decizii de punere în aplicare. După atingerea jaloanelor și a tintelor relevante convenite, potrivit PNRR, România transmite o cerere justificată, în mod corespunzător, de plată a contribuției financiare și a împrumutului..

² În ceea ce privește reformele prevăzute în PNRR, informațiile sunt publice și disponibile pe site-ul Ministerului Finantelor <https://mfinanze.gov.ro/documents/35673/8180698/C8Reformafiscalășiireformapensiilorversiuneaextinsă.pdf>

*contribuabilii care realizeaza venituri anuale de peste 10.000.000 Euro” și art. 18² – ”Regimul special pentru contribuabilii care desfășoară activități de natura extracției, rafinării sau comercializării produselor petroliere și a derivatelor acestora”, precizăm că sunt generale și nu detaliază cu claritate elementele de venit care intră sub incidența acestor impozite, în contextul în care anumite categorii de venituri nu sunt realizate în desfășurarea activității contribuabililor, fiind evidențiate ca venituri potrivit modului de înregistrare în contabilitate (de exemplu: în contul 711 *”Venituri aferente costurilor stocurilor de produse”* se evidențiază costul de producție al produselor stocate, precum și variația costului).*

Trebuie avut în vedere că, în cadrul sistemelor de impozitare existente, care au fost adoptate prin *Legea nr.290/2024 pentru modificarea si completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal și prin Legea nr. 296/2023 privind unele măsuri fiscal-bugetare pentru asigurarea sustenabilitatii financiare a României pe termen lung, cu modificarile și completările ulterioare*, în cazul contribuabililor persoane juridice române și străine, sunt instituite prevederi care asigură aplicarea acestor impozite din perspectiva grupului fiscal sau al scăderilor din impozitul minim pe cifra de afaceri pentru a menține, de exemplu, eficiența cheltuielilor de sponsorizare. Plafoanele de venituri sunt raportate la anul fiscal, pentru contribuabilii *”care realizează venituri anuale de peste 10.000.000 Euro”*. Prin urmare, s-ar înțelege că aceste impozite se plătesc la sfârșitul anului fiscal, fiind eliminată comparația cu impozitul pe profit, aspect care necesită stabilirea unor termene de calcul, declarare și plată distincte de impozitul pe profit.

Denumirea art.18¹ *”Regimul special pentru contribuabilii care realizează venituri anuale de peste 10.000.000 Euro”* nu respectă prevederile alin. (5) al art. 47 din *Legea nr.24/2000*, care stabilește ca articolele să fie prevăzute cu denumiri marginale care să exprime sintetic obiectul lor, creând, astfel, confuzie, deoarece denumirea articolului indică venituri care se impozitează la peste 10.000.000 Euro echivalent în lei, iar la subpunctele 2 și 3 sunt prevăzute venituri supuse impozitării de 100.000.000 euro și, respectiv, de 1.000.000.000 euro.

Prin urmare, considerăm că ar fi trebuit revizuit modul de reglementare al inițiativei legislative atât în corelație cu regulile instituite de articolul deja existent la titlul II din *Codul fiscal*, respectiv art.18¹ - Impozit minim, cât și cu impozitarea suplimentară prevăzută la titlul II¹ din *Codul fiscal*, art. 46¹ - *Impozit suplimentar pentru instituțiile de*

credit- personae juridice române și sucursale din România ale instituțiilor de credit - persoane juridice străine și art. 46² - Impozit suplimentar pentru persoanele juridice care desfășoară activități în sectoarele petrol și gaze naturale.

De asemenea, articolele propuse a se insera în inițiativa legislativă, respectiv art. 18¹ și art. 18², nu respectă cerințele de tehnică legislativă prevăzute la alin.(3) al art.47 din *Legea nr.24/2000*, legate de numărarea în continuare a articolelor, ordinea din text, de la începutul până la sfârșitul actului normativ.

În concluzie, considerăm că ar fi fost necesară, în principal, clarificarea elementelor de venit pe baza cărora se determină impozitele propuse, dar și a celorlalte elemente tehnice menționate.

Mai mult, referitor la pct. 1 din inițiativa legislativă, apreciem că prevederea prezintă vicii de neconstituționalitate prin raportare la art. 16 și art. 53 din *Constituția României, republicată*. Astfel, sub aspectul regulilor fiscalității, Curtea Constituțională a reținut, în jurisprudența sa, următoarele: „o fiscalitate care se îndepărtează de la regulile general admise, cât privește baza și cotele impozabile, categoriile de venituri etc., devine o fiscalitate discriminatorie dacă introduce criterii care afectează egalitatea în drepturi a cetățenilor. Fiscalitatea trebuie să fie nu numai legală, ci și proporțională, rezonabilă, echitabilă și să nu diferențieze impozitele pe criteriul grupelor sau categoriilor de cetățeni. În această viziune juridică, prevederea legală care introduce un spor de impozit de 30% numai pentru o anumită categorie de funcționari este discriminatorie și contrară prevederilor art. 16 alin. (1) și art. 53 alin.(2) din Constituție.”³

Totodată, Curtea Constituțională a reținut și că: „stabilirea prin lege a unui impozit trebuie să respecte cel puțin patru criterii: echitate, proporționalitate, rezonabilitate și nediscriminare. Întrunirea cumulativă a acestor patru criterii legitimează din punct de vedere constituțional stabilirea unui impozit. Printr-o atare conduită legiuitorul respectă întru totul dispozițiile art. 56 și 139 din Constituție, fără a afecta alte drepturi și libertăți fundamentale. În schimb, nerespectarea acestor criterii cu valoare constituțională duce implicit la încălcarea dreptului fundamental aplicabil în cauză.

Cu privire la rezonabilitatea și echitabilitatea impozitului, Curtea constată că legiuitorul este în drept să stabilească impozite

³ Decizia CCR nr.6 din 25 februarie 1993, publicată în Monitorul Oficial al României, partea I, nr. 61 din 25 martie 1993.

pentru a alimenta în mod constant și ritmic bugetul de stat, însă trebuie să manifeste o deosebită atenție atunci când stabilește materia impozabilă."⁴

2. În ceea ce privește art. I pct. 2 al inițiativei legislative, cu referire la alin. (2) al art. 101 din *Codul fiscal*, prin care se propune modificarea modalității de determinare a impozitului lunar pentru veniturile din pensii, respectiv introducerea unei cote de impozitare de 90% din venitul impozabil lunar din diferență de pensie ce depășește 11 salarii minime brute pe țară, precizăm că aceasta va avea consecințe diminuarea semnificativă a cuantumului pensiei cu sume considerabile care afectează dreptul la pensie, inclusiv în cazul veniturilor din pensii bazate pe contributivitate, astfel că trebuiau avute în vedere deciziile anterioare ale Curții Constituționale referitoare la acest subiect, precum și principiile pe care se bazează sistemul public de pensii.

De asemenea, referitor la sistemul de pensii publice, subliniem că, de regulă, pensia poate avea fie o componentă (partea contributivă), fie două componente: partea contributivă și o parte necontributivă, un supliment acordat de la bugetul de stat. Acordarea acestui supliment ține de politica statului în domeniul asigurărilor sociale și nu se subsumează dreptului constituțional la pensie, prevăzut de art. 47 alin. (2) din legea fundamentală. Această parte necontributivă a fost instituită ca o măsură cu caracter compensatoriu pentru anumite categorii profesionale supuse unui statut special, aspect evidențiat de Curtea Constituțională prin *Decizia nr. 1237 din 6 octombrie 2010*, care reiterează ceea ce era deja statuat în *Decizia nr. 871/2010*, și anume că: „*pensiile de serviciu se bucură de un regim juridic diferit în raport cu pensiile acordate în sistemul public de pensii.*”

Astfel, dacă în ceea ce privește partea necontributivă, apreciem că, în acord cu jurisprudența Curții Constituționale a României, aceasta ar putea fi eliminată total sau parțial, atunci când, din rațiuni de politică fiscală a statului, acest lucru este necesar, în ceea ce privește componenta contributivă a pensiei, apreciem că intervenția legislative care duce la impozitarea acesteia și la diminuarea cuantumului într-o măsură disproporțională poate fi de natură a aduce atingere art. 16 și art. 47 alin. (2), fiind o măsură discriminatorie și care nu respectă *principiul contributivității*.

⁴ Decizia CCR nr. 940 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, partea I, nr. 524 din 28 iulie 2010.

De altfel, Curtea Constituțională a României a statuat deja, în jurisprudența sa, că: *„Ori de câte ori o lege nouă modifică starea legală anterioară cu privire la anumite raporturi, toate efectele susceptibile a se produce din raportul anterior, dacă s-au realizat înainte de intrarea în vigoare a legii noi, nu mai pot fi modificate ca urmare a adoptării noii reglementări, care trebuie să respecte suveranitatea legii anterioare.”*⁵

3. Privitor la pct. 3 art. I din inițiativa legislativă, prin care se introduce în cuprinsul *Codului fiscal* a Titlului X¹, care va avea titulatura de *„Impozitul pe marile averi”*, precizăm că normele propuse prezintă aspecte de neclaritate, ceea ce face dificil de înțeles intenția de reglementare.

Spre exemplu, deși din textul propus reiese că ar fi vizate persoanele fizice, se utilizează o terminologie specifică persoanelor juridice, astfel: se instituie obligația de a depune o declarație anuală de avere aferentă ultimului *„an fiscal modificat”* și se menționează ca reper *„închiderea exercițiului financiar”* etc.

Totodată, se utilizează și termenul de *„construcții”*, ceea ce nu ar avea corespondență în ceea ce privește cadrul legal de reglementare instituit la Titlul IX *„Impozite și taxe locale”* din *Codul fiscal* și Titlul X¹, nou introdus.

De asemenea, în ceea ce privește, Titlului X¹, precizăm că, în jurisprudența Curții Constituționale a României, s-a decis că *„Opțiunea statului pentru sistemul fiscal axat pe justiția distributivă, care are în vedere proporționalitatea impozitelor, sau pentru sistemul fiscal axat pe justiția comutativă/rectificativă, care are în vedere progresivitatea impozitelor, este în mod evident o decizie politică, aflată în marja de apreciere a legiuitorului, dar care influențează în mod direct și diferit principiul contributivității fiscale. Întrucât impunerea în sine, așadar orice sarcină fiscală, este grefată pe dreptul de proprietate al contribuabilului și are acest drept nu trebuie să fie afectat în substanța sa, este necesar ca modul în care este reglementată contributivitatea fiscală să asigure un echilibru între dreptul de proprietate al contribuabilului și dreptul statului de a impune taxe și impozite.”*⁶

Tot cu privire la pct. 3, observăm că sunt excluse din obiectul legii bunurile imobile din categoria terenurilor. În situația în care omisiunea nu se constituie într-o eroare, ci este opțiunea inițiatorului, menționăm că,

⁵ Decizia CCR nr. 830 din 8 iulie 2008, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 559 din 24 iulie 2008.

⁶ Decizia nr.9000 din 15 septembrie 2020, parag. 101.

în lipsa inserării unor motive justificative temeinice în cuprinsul *Expunerii de motive*, textul poate prezenta vicii de neconstitutionalitate prin raportare la prevederile art. 16 din *Constituție*. De asemenea, în vederea respectării art. 1 alin. (5) din *Constituție* în componenta sa ce ține de previzibilitatea legii, apreciem că era necesar a se determina în cuprinsul legii care este modalitatea de determinare a valorii activelor mobile și imobile - construcții la care se face referire în vederea impozitării.

Mai mult decât atât, la art.500⁵ alin. (2), unde se menționează *„Declarațiile de avere se fac în scris, pe propria răspundere, și cuprins drepturile și obligațiile (...) soțului/soției (...)”*, apreciem că acestea ar trebui eliminate prin raportare la cele reținute de către Curtea Constituțională în *Decizia nr. 297/2025*⁷: *„În acest sens, Curtea reține că în cauza de față se critică faptul că textul de lege mentionat impune întocmirea declarațiilor de avere pe propria răspundere, deși acestea cuprind, pe lângă drepturile și obligațiile declarantului, și pe cele ale soțului/soției, precum și ale copiilor aflați în întreținere. Față de acest conținut normativ al art.3 alin. (2) din Legea nr.176/2010, Curtea subliniază că, prin ipoteză, declarația pe propria răspundere nu poate să vizeze decât informații referitoare strict la persoana declarantului, pentru care acesta își poate asuma răspunderea, în mod direct și individual. Declarația pe propria răspundere angajează răspunderea penală a declarantului, motiv pentru care aceasta nu poate fi făcută decât în nume propriu, nimeni neputând fi ținut răspunzător din punct de vedere penal pentru fapta altei persoane. De altfel, însăși Legea nr.176/2010 precizează, în art. 3 alin.(1), că declarațiile de avere reprezintă acte personale.”*

În concluzie, precizăm că măsurile prevăzute la art. I, pct. 1 și 3 nu detaliază cu claritate elementele de venit/capital care intră sub incidența acestor impozite. În cazul persoanelor nerezidente fiscale în România, impozitul prevăzut de inițiativa legislativă ar trebui să aibă în vedere că, potrivit unei convenții de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu un alt stat, impozitele pe un element de venit/capital pot fi percepute atât de statul sursă al venitului/capitalului, cât și de statul de rezidență al

⁷ Decizia CCR nr.297 din 29 mai 2025 referitoare la excepția de neconstitutionalitate a dispozițiilor art. 3 alin.(2), ale art.6 alin.(1) lit. d) și ale art. 12 alin. (6) din Legea nr.176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr.144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de integritate, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative.

persoanei sau în unele situații fie numai de statul de rezidență al persoanei sau statul sursă al venitului/capitalului.

4. Cu privire la propunerea de la art. I pct.4, de modificarea a paragrafului 3 al alin. (2) al art.77 din *Codul fiscal*, precizăm că acest paragraf nu există, ceea ce poate conduce la confuzii privind intenția legislativă.

În ceea ce privește propunerea de introducere a unor deduceri personale de 20% până la 50% din impozitul pe venit pentru toate veniturile cuprinse între 3.600 lei și 20.000 lei, fără asigurarea unei regresivități, menționăm că vor fi generate situații în care deducerile personale cele mai mari se acordă contribuabililor cu cel mai mare nivel al salariilor, ceea ce nu corespunde scopului pentru care se acordă deducerile personale.

5. În ceea ce privește modificarea prevederilor de la art. II pct. 1 ”*modificări ale Legii nr. 256/2018*” din inițiativa legislativă, precizăm faptul că nu este necesară, motivat de faptul că forma în vigoare a art. 1 alin.(1) și (2) prezintă suficient de clar măsurile și obligațiile ce revin Autorității de reglementare în domeniul petrolier și care sunt necesare pentru implementarea operațiunilor petroliere de explorare, dezvoltare, exploatare a zăcămintelor de petrol și de abandonare, precum și a lucrărilor/lucrărilor la sonde aferente operațiunilor petroliere, desfășurate de titularii de acorduri petroliere cu privire la perimetrele petroliere offshore și onshore de adâncime. Totodată, acest articol precizează care sunt perimetrele la care se face referire în aceasta lege, așa cum sunt definite ca fiind onshore de adâncime și offshore.

Referitor la excluderea din cuprinsul textului a perimetrelor onshore de adâncime, considerăm că era necesar să se insereze justificări suplimentare în cuprinsul *Expunerii de motive*, astfel încât să rezulte motivele ca au stat la baza acestei opțiuni legislative.

6. Raportat la măsura propusă la art. II pct. 2, care vizează abrogarea literelor m), n), o), p) și r), apreciem că nu este oportună, întrucât definițiile sunt necesare pentru o mai bună înțelegerea conținutului legii.

Totodată, semnalăm faptul că forma aflată în vigoare a actului normativ nu conține lit.r).

7. În ceea ce privește art. II pct. 3 prin care se modifică art. 18, menționăm existența unei erori materiale, în sensul că modificarea vizează, de fapt, art. 19 din *Legea nr. 256/2018*.

8. Referitor la art. II pct. 4, prin care se introduce un nou alin. (12), subliniem existența unei erori materiale, în sensul că modificarea vizează, de fapt, art. 20 din *Legea nr. 256/2018*. În plus, în ceea ce privește modalitatea de reglementare a textului alin. (12), apreciem că acesta trebuia redactat în conformitate cu art. 8 alin. (4) din *Legea nr. 24/2000*:

„Textul legislativ trebuie să fie formulat clar, fluent și inteligibil, fără dificultăți sintactice și pasaje obscure sau echivoce. (...) Forma și estetica exprimării nu trebuie să prejudicieze stilul juridic, precizia și claritatea dispozițiilor.”

9. Privitor la art. II pct. 5, menționăm existența unei erori materiale, în sensul că modificarea vizează, de fapt, art. 20 din *Legea nr. 256/2018*.

Totodată, în ceea ce privește alin. (9), unde se menționează că *”Deducerile se aplică până la atingerea valorii cumulate a investițiilor în segmentul upstream, aprobate de către ANRM și înregistrate în evidența contabilă conform legilor în vigoare”* menționăm că nu reiese cu suficientă claritate care este temeiul juridic al aprobării la care se face referire sau modalitatea de exteriorizare a acestui acord prin raportare la sintagma *„conform legilor în vigoare”*. Astfel, în lipsa unor asemenea mențiuni, apreciem că norma poate prezenta potențiale vicii de neconstituționalitate prin raportare la art. 1 alin. (5) din *Constituție*, în componenta sa ce ține de previzibilitatea legii.

10. În ceea ce privește art. II pct. 6, prin care se modifică și se completează art. 20 din *Legea nr. 256/2018*, facem următoarele mențiuni:

a) în aparență, textul art. 20 este modificat în totalitate; de aceea, apreciem că intervenția legislativă ar fi trebuit evaluată prin raportare la mecanismul abrogării prevăzut de art. 64 și art. 65 din *Legea nr. 24/2000*.

b) cu privire la opțiunea legislativă privind *„Cantitatea de gaze naturale contractate pe piețele centralizate, transparent, public și nediscriminatoriu, se vinde în baza unei proceduri avizate de ANRE, astfel încât cumpărătorii de gaze naturale să nu poată să fie condiționați de cumpărarea unei cantități minime impuse de către vânzător”*, apreciem că aceasta are caracter incert prin raportare la art. 1 alin. (5) din *Constituție*, în componenta sa ce ține de previzibilitatea legii, în sensul că

nu reiese cu suficientă claritate dacă procedura există deja sau urmează a fi redactată și aprobată. În cazul în care aceasta nu este încă aprobată, menționăm că era necesar a fi inserat în textul propunerii legislative un termen în care aceasta ar fi aprobată, din rațiuni de previzibilitate a legii.

c) cu privire la opțiunea legislativă privind „(...) *pentru vânzarea unei cantități minime de gaze naturale care nu poate fi mai mică decât cea reprezentată de o cotă procentuală de 90% (...)*”, apreciem că inițiatorul ar fi trebuit să evalueze în ce măsură o astfel de normă nu aduce atingere art. 135 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din *Constituție*.⁸

11. Cu privire la măsura propusă la art. II pct. 10 din inițiativa legislativă, care vizează încheierea de acte adiționale la acordurile de concesiune petrolieră referitoare la perimetrele offshore, art. 31 alin. (3) din *Legea petrolului nr.238/2004, cu modificările și completările ulterioare*, stipulează situația în care, *"pe parcursul realizării operațiunilor petroliere, opar situații core nu au putut fi prevăzute la încheierea acordului, (...) părțile, de comun acord, vor încheia acte adiționale, core vor intra în vigoare la data aprobării lor de către Guvern."*

12. Menționăm că era necesară instituirea unor norme tranzitorii⁹ pentru modificările propuse, în conformitate cu art. 26 și 54 din *Legea nr.24/2000*, care să reglementeze situația raporturilor juridice aflate în derulare la data intrării în vigoare a prezentului proiect de act normativ. Astfel, trebuia avută în vedere respectarea *principiului neretroactivității legii* în sensul în care reglementările propuse nu pot să vizeze *facta praeterita*, respectiv drepturi născute și stinse înainte de intrarea în vigoare a prezentei hotărâri de Guvern, o extindere a aplicării dispozițiilor acestei hotărâri de Guvern asupra acestor situații ar echivala cu o negare a *principiului neretroactivității legii civile*. În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat faptul că: *„Omisiunea de a reglementa norme tranzitorii menite să asigure coerența cadrului normativ reprezintă o încălcare a exigențelor constituționale referitoare la principiul securității juridice, care impune legiuitorului limite în activitatea de modificare a normelor juridice, limite care să asigure*

⁸ Economia României este economie de piață, bazată pe libera inițiativă și concurență
Statul trebuie să asigure libertatea comerțului, protecția concurenței loiale

⁹ Importanța și relevanța constituțională a normelor tranzitorii a fost subliniată de către Curtea Constituțională prin Deciziile nr.845/2020 și nr. 846/2020.

stabilitatea regulilor instituite. Astfel, respectarea art. 26 alin. (1) teza întâi din Legea nr. 24/2000 - referitoare la dispozițiile tranzitorii - concură la asigurarea unei legislații ce respectă principiul securității raporturilor juridice, având claritatea și previzibilitatea necesare”¹⁰.

13. Apreciem că aplicarea prevederilor inițiativei legislative ar putea conduce la un impact negativ asupra bugetului consolidat.

În acest context, menționăm că Guvernul are obligația de a conduce politica fiscal-bugetară în mod prudent pentru a gestiona resursele, obligațiile bugetare și riscurile fiscale, iar adoptarea inițiativei legislative ar influența negativ ținta de deficit bugetar, stabilitatea macroeconomică și ratingul de țară în relația cu organisme financiare internaționale.

Având în vedere constrângerile bugetare actuale, precizăm că inițiativa legislativă nu răspunde obiectivelor de politică fiscală.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Gavril-Ilie BOLOJAN

PRIM-MINISTRU

Domnului deputat Sorin-Mihai GRINDEANU
Președintele Camerei Deputaților

¹⁰ Decizia CCR nr. 845 din 18 noiembrie 2020., publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 500 din 13 mai 2021, parag 101.